І вже — трава, я хочу буть травою,
Не треба квітів — просто так, травою,
І не шуміти, лиш рости травою,
Ногами — в землю, в сонце — головою,
І вгору все — крутезними плаями,
Де скелі оленів і де ведмежі ями,
Де тліє стерво і де зав'язь дуба,
Де гріє дерево земля гуцульська люба,
Рости, жовтіти, мліти під снігами,
І знов у весни рватися невгамно,
І стати гноєм, і зродитись всоте,
І дати трійло, й дати мед у соти,
Вростися в гори, в скелі, у кремління
І мати завше сили, віру, вміння,
Й зелену ватру мати в нагороду,
Як в стеблах соки рідного народу.